

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XV. évfolyam, 7. szám

Ára: 1 lej

2014. JÚLIUS

Gulyás Pál A méhekhez

Süt a szép Nap, szép virágot
nyit a boldog július,
most születnek a villámok,
ott, ahol az ég borús.
Kicsi méhek, ti a füvek
halkan zöngő fiai,
legyetek a nyárhoz hűek,
ajtájához hajlani!

Hív a sárga napraforgó,
hív a vadmargaréta,
s a kapor, az ernyőt hordó,
szitakötők hajléka,
az estike is hív nedvvel,
a borzongó levelű,
s kit az éj itat méreggel,
vérehulló fecskéfű...

Menj, amerre tetszik néked,
de kerüld el a gonosz
levelű rontó vidéket,
mely tündöklük és oroz!
Szállj le bátran a bodzára,
szállj le bátran a hársra,
szállj a rezgő rezedára
és szállj le az akácra!

Süt a szép Nap, de az esti
felhőkön villám szállong, -
kicsi méh, hozz egy mézcseppnyi
villámot bolyhocskádon!
Pörgesd halkan szempillánkra,
te hallod a perc léptét:
hadd legyen lelkünkön lámpa,
ha ránhull a sötétség!

Egy volt a szívük, lelkük

Negyedik alkalommal került megrendezésre a lövétei ministráns tábor 2014. júl. 28-30. között mindazon gyerekek számára, akik hűségesebben vesznek részt év közben az Úr asztalának szolgálatánál.

Idei táborunk mottója: "A hívek sokaságának egy volt a szíve-lelke" (Csel 4,32). A meghirdetett plébánia évének megfelelően választottuk ezt a mottót, ahol a gyerekek Noéhoz hasonlóan, mint egy bárkába, szállhattak be ebbe a táborba. Megismerkedhettek tovább-

bá a Szentírásból Dávid és Góliát, valamint Rúth történeteivel. Mindezen 49 gyerek elmélkedhetett, játszhatott és szórakozhatott, a színes és vidám játékok keretében felüdülhetett. Programjaink széles skálán mozogtak, a szentírási tanulmányok és játékok mellett az egymásra figyelés fontosságát is megtanulhatták és gyakorolhatták e tábor alatt. A remekül sikerült színes est keretében pedig mindenki megmutathatta színészi tehetségét. Reméljük, nemcsak tartalmas órákat, napokat töltöttünk együtt, hanem életbe ültetjük mindazt, amit tanultunk. Ugyanakkor köszö-

tünket fejezzük ki a gyerekeknek, akik vidáman és nagy nyitottsággal jelentkeznek táborunkba, és hűségesen ministrálnak, a szülőknek, akik gyerekeiket engedik, bátorítják az Úr útján való járásban, és annak a tíz embernek, akik gondoskodtak a táborba jött gyerekek fizikai, szellemi és lelki jólétéről. Isten fizesse mindenkinek, Isten áldását kívánjuk minden kedves olvasónk további életére!

Tódor Attila

KIVONAT

a 2014. július 28-i tanácsgyűlés jegyzőkönyvéből

György Bernát-Zsolt, a gyűlést vezető elnök ismerteti a napirend-tervezetet az alábbiak szerint:

- 1.) Határozatjavaslat a 2014. második negyedévi költségvetés végrehajtásának jóváhagyására vonatkozóan,
- 2.) Határozatjavaslat a község közvagyonleltára módosításának jóváhagyására vonatkozóan,
- 3.) Határozatjavaslat a község címertervezetének elfogadására vonatkozóan,
- 4.) Határozatjavaslat a Felső Homoród mente Kistérségi társulás költségvetéséhez való hozzájárulás jóváhagyására vonatkozóan,
- 5.) Kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása.

A jelenlevő 11 testületi tag elfogadta a napirendtervezetet.

1.) A 2014. második negyedévi költségvetés végrehajtásáról szóló előterjesztést a polgármester ismertette. Az előterjesztésben szereplő számadatokból kitűnik, hogy bevételi részen kisebb lemaradások észlelhetők, kiadási részen pedig a betervezett hitelkeretet betartottuk.

Az előterjesztés ismertetése után a jelenlevő 11 testületi tag egyöntetű szavazattal elfogadta és jóváhagyta a második negyedévi költségvetés végrehajtását.

2.) A község közvagyonleltára módosításának szükségességéről szóló előterjesztést a polgármester ismertette. Azért szükséges a leltár módosítása, mivel a 29-es számú községi út (DC 29) értéke módosult a javítási munkálatok értékével, ami magába foglalja a munkálatok értékét és a tavaly évi természeti katasztrófa, árvíz okozta károk miatt elvégzett plusz munkálatok értékét, ugyanakkor a kirulysarki iskolatábor mellett épített rehabilitációs központ épületét is be kell venni a közvagyonleltárba.

A leltár módosítását 11 igen szavazattal elfogadták.

3.) A község címertervezetének elfogadására vonatkozó előterjesztésből kitűnik, hogy egy pár évvel ezelőtt a testület elfogadta a címertervezetet, és az továbbítódott a felsőbb szervekhez jóváhagyás végett, de nem kaptunk jóváhagyást bizonyos okok miatt, amelyek közül az egyik az volt, hogy több hasonlóság van a Székelykeresztúr város címertervezetével. Megbeszélések után Székelykeresztúr jelezte, hogy módosítani fog a város címertervezetén, és akkor megpróbáljuk újra letenni a címertervezetet. A javaslattal a jelen levő testületi tagok egyetértettek.

4.) A Felső Homoród mente Kistérségi társulás költségvetéséhez való hozzájárulás jóváhagyására vonatkozó előterjesztést a polgármester még kiegészítette, ismertette a társulás tevékenységét.

A társulás az utóbbi időben több pályázatot is letett, ezek között van egy szociális jellegű pályázat, amely a térség területén (Lövete, Szentegyháza és Kápol-

nás) szervezett "Órangyal-program" kibővítését segíti. Ezekből kitűnik, hogy a társulásnál aktív tevékenység indult el. Szükséges az önkormányzatok hozzájárulása, mert a megyei tanács is támogatja a társulást az önkormányzatok által befizetett összeg 50% -val. Községünk a 2014-es évre 500 lej tagsági díjat kell, hogy fizessen, és az állandó lakosok száma után pedig 0,20 lejt, ami 688 lej (a társulás határozata alapján), tehát összesen 1188 lejt.

A társulás költségvetésének támogatásával a jelenlevők egyetértettek.

5.) Az utolsó napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az alábbiakat:

- A 322. számú kiírás szerinti pályázatban szereplő munkálatok el vannak végezve (utaknál támfalak kialakítása és más munkálatok), ezen munkálatok átvételezése a héten meg fog történni.

A kirulysarki szociális központ tevékenységének akkreditálása megtörtént.

A tűzoltóautó már működésbe van helyezve.

A kultúrotthonnál a hang- és fénytechnika kialakítása folyamatban van.

- Az útszéli füvek lekasználása augusztus elseje és hatodika között van betervezve.

- Az iskola javítására vonatkozó pályázat már egyes ellenőrzési fázisokon átment, de még mindig kiegészítő aktákat kérnek, és szeptember 15-ig be kell fejteni.

- A község tulajdonában levő erdő üzemterve le van járva, üzemtervet az erdőgazdálkodásra csak 100 ha feletti erdős területre készítenek, és ezért szükséges lenne, hogy az iskolával és az egyházzal közösen igényelődjön az üzemterv elkészítése. Az akták elő vannak készítve, és az erdészeti hivatallal is meg van beszélve. Az üzemterv elkészítése szükséges, mert anélkül nem engedi a törvény az erdőgazdálkodást.

- A székelyudvarhelyi Nyko cég jóvoltából támogatást kapott az iskola, három osztálynak padokat és katedrákat.

- A helyi egyesületek támogatására letett pályázatok minél előbb el kellene bíráltni.

- Az erre az évre betervezett kerítésprogramot (főúmentén levő kerítések kijavítása) minél hamarabb el kellene indítani, megállapítani a feltételeket.

A fenti programmal kapcsolatosan az alábbi javaslatok hangzottak el:

- Ki kell dolgozni egy típust és a feltételeket is.

- Egy pár ember készítsen felmérést a községet hosszán járva, hogy hol szükséges a kivitelezés, szakember véleményének kikérése után egy típust kidolgozni, és azt bemutatni az igénylőknek.

- A program kivitelezése hogy van elképzelve, például a kifizetések. Ezzel kapcsolatosan javaslat hangzott el, hogy a faanyag vásárlódjon meg, mely az igénylőnek átadódik, és típus is bemutatódik, amit be kell tartani a gazdának.

folytatás a 2. oldalról

- Kérdés hangzott el, hogy a faluképrendezési programba, amelynek része a kerítésprogram is, beletartozik-e a központban levő vízmeder és a támfalak, ezen lehetne-e változtatni.

Válasz: próbáltunk már ezen a téren is lépéseket tenni, a betonfalak mentén szomorúfüzfát ültetni, de már reklamáció érkezett a vízügy részéről.

- Tíz éve szerveződött újra a most működő fűvószeknekar, gondolkodni kellene, hogy nem lehetne-e egy kisebb fűvóstalálkozót szervezni ennek kapcsán. Javaslatokat várunk.

- A 2014-es évi falunapok megszervezése újratárgyalódott, megnézve a pénzügyi lehetőségeket és a megszervezésre hátralevő rövid időt az a döntés született, hogy ebben az évben ne szerveződjön, jövőben pedig falutalálkozó szerveződjön, és az időpont legyen augusztus.

Más téma nem lévén a gyűlést a soros elnök bezárja.

Gyűlést vezető elnök,
György Bernát-Zsolt

Jegyző.
Miklós Ida

Kézműves táborozások

Az idén is, mint minden évben, meg volt tartva a Szejke Szépteremtő Kaláka kézműves tábor, melyen 10 gyerekkel vettem részt. Június 28. és július 4. között tartott a XVIII. Sz.Sz. K., melyen a lövéteiek kilenc alkalommal voltak.

A gyerekek szívesen emlegették, hogy a tábor megérte a felnőttkort, mert 18 éves lett, a lövétei részvétel pedig pont fele idős, hiszen kilencedik alkalommal alkottuk a szépet, a jót őseink hagyományos kézműves mesterségeit gyakorolva, kiváló mesterektől tanulva, s Isten segítségével teremtettük a szépet. Lehet, hogy minden évben ezt írom, hogy az idén volt a legjobb csapatom, de ez most sincs másképp, komoly, elszánt, mindent tudni akaró felső tagozatos csoportom volt az idén, sokan visszajáró szejkei szépteremtők.

Ami az idén megragadott, az egy igazi különleges élmény: régmúlt idők szép emléke jött elő, és a gyerekek segítségével megalkotott bábjátékká nőtte ki magát, amit a többi gyerek szórakoztatására és a magunk örömeire készítettünk.

Miről is van szó?

Én a gyerekekkel rongybabákat készítek, viseletbe öltöztetjük. Szeretik csinálni, játszanak a babákkal, persze ezek leányka babák, ezelőtt nem is volt más baba (nem úgy, mint most, mikor Barbie fiú párja, Ken baba is van). Egy lövétei legényke jött oda hozzám, és azt mondta: "Ági néni, én készítenék babát is, de nekem fiú baba kell". Hű, Fazakasné, most vedd elő az eszedet, s a megszokott sablonból kitérve készítsünk fiút, nem rokolyás lányt. Voltak még ilyen-olyan dumák, és lassan kialakult Petőfi Sándor János

vitézének miniatúr mása, ahogy emlékeztem még a ruhákra gyerekkoromból, amikor Tízes Domi bácsi énekelte a színpadon "Az én nevem, az én nevem Kukorica János". Fehér csipkés bő gatyába és hasonló ingbe volt felöltözve, piros lájbival, amit azt hiszem, manapság a csőszkirályok viselnek szüreti bálkor, a Népház jóvoltából. Ha már volt Jancsi, legyen Iluska is, s ha vannak babák, hát csináljunk bábszínházat, s nevezzünk be a Ki mit tud?-ba, mely tábori szinten folyt. (Minden estére szórakoztató feladatot kaptak a gyerekek, melyre kellett készülniük csoportonként). Mindig is szerettem a bábozást, Botár Éva tanító néni (Isten nyugtassa, korán eltávozott közülünk) bábkort indított, szívesen jártam oda, szerettem játszani a figurákkal. Itt most a babák mellé a többi kellék is meglett helyi megoldásokkal úgy, hogy a kék centisem lett a patak, melyet két lány tartott kétfelől, és hullámoztatta, a felkelő nap virág alakú kispárna, bárányok, csuhévirágok, a zöld póló a mező lett, a boszorkány bábfigurája adott volt egyik csúnyára sikerült baba képében. Folyt a szöveg, amit emlékezetből írtam le. Ahol elakadtam, lázasan gondolkodtak a tanárnők, és kiségtettek. Én olvastam fel az összekötő verset, a lövétei gyerekek játszottak, rögtönöztek és felmondták a szerepekre leosztott szöveget. Jól éreztük magunkat és nagy sikerünk volt, mindezt megkoronázta Kukorica János éneke, amit András Gábor Róbert adott elő.

Foglalkozni sok téren lehet a gyerekekkel, és szép feladat, velünk is foglalkoztak hajdanán. Gyermekkorunkat, s azok emlékeit, bármilyen világban élünk és kerültünk, most nem vehetik el tőlünk, nekünk akkor is szép volt, és emlékeinkben ma is szépek azok az idők. A kirulysarki kirándulások, táborozások, székelytánc, bábozás, kézilabda, sport, teadélutánok az osztályban, "Megéneklünk Románia" fesztiválok és még sok minden más. Szép gyermekkori emlékek, s ha rájuk gondolunk, képbe jönnek tanítóink, tanáraink, akik tanítottak mindenre. Sokan évtizedekig voltak közöttünk, s pallérozták a fiatal gyerekelmét, s csepegtettek belénk olyan tudásokat és gondolkodást, amikért ma is hálásan gondolunk rájuk, szavaikat, egy-egy mondatukat ma is szívünkben őrizgetjük, s most, idősebb fejjel értjük meg igazán, hogy mennyire igazuk volt s van még ma is tanításuknak.

Ezúton szeretném megköszönni Simon Áron tanító bácsinak, hogy a Lövétei Kiáltóban szól hozzánk, lövétei kirándulásaira meghív minket, és jó vezetőként leír egy-egy állomáshelyet. Mi vesszük a batyunkat, csoportosan követjük önt (öt). Ellátogatunk azokra a helyekre és eseményekre, amit szüleink, nővéreink, bátyáink éltek akkor át, és szeretettel, érdeklődéssel fogadjuk azokat a szinte mesébe illő régi történeteket, amelyeket a tanító bácsi akkor átélt, s az ő jóvoltából, cikkeit olvasva mi is átélünk ma. A jó Isten adjon sok jó egészséget neki (magának), hogy továbbra is olvashassuk cikkeit!

folytatás az 5. oldalon

KÁKVIRÁG A MÉDIÁBAN

Az alábbi cikk a magyarországi **MAGYAR FÓRUM** 2014. július 17-i számában jelent meg **KOVÁCS ATTILA** tanár-újságíró tollából.

Elődeink hagyományait megismerni, továbbadni kötelesség

Tizenöt éves a lövétei Kákvirág Néptáncsoport

Tizenöt éve alakult meg a Kákvirág Néptáncsoport a Hargita lábánál fekvő Lövétén. Az együttes mára nem csupán a néptánc magas szintű művelésével tűnik ki, de közösségformáló ereje és a gyermekek körében végzett kultúraterjesztő tevékenysége is példaértékű. A táncsoport múltjáról, jelenéről és jövőbeni terveiről a Kákvirág

alapító tagjával, Orbán Ernő táncoktatóval beszélgetünk.

- Tizenötödik születésnapjuk azt mutatja, hogy lassan nagykorúvá válik együttesük. Mikor és milyen célból alakult meg a Kákvirág Néptáncsoport?

- Másfél évtizeddel ezelőtt fogalmazódott meg a gondolat, hogy időszerű lenne újraindítani a táncsoportot Lövétén. Az okok, valamint a célok nem rendhagyóak, csak időszerűek voltak, hiszen elődeink szokásait, hagyományait megismerni, illetve azokat tudatosan ápolni és továbbadni hitünk szerint lelkiismeretbeli kötelesség. Komoly igény volt a csoport létrejöttére, amit az is jól mutat, hogy alig egy évvel újjáalakulásunk után, 2000 augusztusában már 25 táncossal és 4 zenésszel képviseltük közsé-

folytatás a 6. oldalon

Őrangyal tábor 2014

Július 6. és 9. között már harmadszorra került megrendezésre az Őrangyal tábor, amelynek a szentegyházi sérülteket is foglalkoztató Szent Gellért Alapítvány volt a szervezője. A tábornak idén is a festői szépségű Szeltersz volt a színhelye. E kezdeményezés célja, hogy a környéken élő sérült fiatalok is megtapasztalják a táborozás élményét, szépségét.

Az első nap délutánját az év közbeni Őrangyal-program évzáró találkozásának apropója adta, ami egy kötetlen, játékos és beszélgetős bográcsozás keretén belül zajlott. Itt ismét találkozhattunk a rég látott, de már jól ismert arcokkal, sorstársakkal és hozzátartozóikkal. Így ért véget kellemes, felszabadult és vidám hangulatban a vasárnap délután.

lehetősége maradt hazaszállítottradtunk, elfoglalkíváncsian vártuk pot. Lövétéről részt a táborban, természetvédelmi dönt a Madarasi ében. Az előadás kapott ajándékba golyóstollat. A ves foglalkozáson tettünk gyurmaanyagból, amiket a kanalakra, és a hazahozhattuk tosságot, figyelka után következ-

Akinek nem volt ni a tábor idejére, ták. Mi, akik matuk szobáinkat és a következő nall-en vettünk ami hétfőn egy előadással kezdő-Hargita témakör után mindenki pólót, kalapot és délutáni kézműkanalakat díszszerű színes később rásütöttek végeredményt emlékke. A ponmet igénylő munhetett a lazító, bu-

lis este. A következő nap sem volt kevésbé eseménytelen. A napot mindig közös imával kezdtük, és azzal is fejeztük be György Ida vezetésével. Reggel kértünk, este pedig hálát adtunk az aznapi kegyelmekért Istennek. Számomra ezek az alkalmak együtt bensőségesek és felemelőek voltak, de úgy gondolom, ezzel nem csak én voltam így... A tábor ideje alatt hagyomány lett az is, hogy Ida bevezet minket egy magyar szent életébe, amit a későbbiekben előadás formájában megtanulunk. Idén Szent Istvánról hallhattunk. Egy izgalmas, élménydús kirándulás után pedig igazán édes elfoglaltság következett, mert házi csokit készíthettünk közösen. Mindenkinek összefutott a nyál a szájában a munkálatok során. (Nekem még most is összefut, ha felidézem az ízét:) Este a tábortűz köré telepedve végre meg is ízlelhettük a finom édességet, aminek készülségi folyamatát korábban csak szemmel követhettünk. A szép tábortűzélménnyel szívünkben nem vártuk a másnapot, mert az volt az utolsó együtt töltött nap, viszont ez is, mint a többi, felejthetetlen emlék marad a jókedvű, pancsolós szőnyegmosással és a színes papírrudacskákból készített virágos képpel együtt. Batyunk újra tele szebbnél szebb élménnyel, amit a zordabb időben is jó szívvel idézünk majd fel. Köszönjük szépen a Szent Gellért Alapítványnak a szervezést, a tábort támogató RMDSZ-nek és a Communitas Alapítványnak is a támogatást.

György Emőke

Szétszór a sors...

Még fülemben cseng a végzős diákok ajkáról elhangzó dal, "Mi búcsúznak és elmegyünk, a mi időnk lejárt", és ahogyan dúdolgattam magamban valamelyik nap ezt az éneket, különösen megfogott a harmadik szakasz első sora: "szétszór a sors, mint szél a port, ki tudja, merre vet". Azon töprengtem, hogy ez a sor nemcsak a végzős diákokra vonatkozik, akik más és más iskolában folytatják tanulmányaikat, hanem székely népünkre is mondhatnánk, akiket a megélhetés, a kenyérkeresés szétszórta napjainkban. Bizonyított tény, hogy bármilyen közösség akkor a legerősebb és megbonthatatlan, ha együtt van, együtt dolgozik, együtt örül és sír. Legyen az egy család, faluközösség, futballcsapat, táncsoport, fúvós és népi zenekar, vagy akár egy baráti kör, amikor tagjai hiányosak kezdenek lenni, olyan, mint amikor egy házból a téglák kezdenek széthullani. Ha belegondolunk, ez az állapot egy nagyon fájó érzést ébreszt az emberekben, hiszen amikor ezek a közösségek a legjobban kellene, hogy összekovácsolódjanak, a sors akkor kezdi szétépíteni a láncszemeket, így gyengítve meg az addig szétszakíthatatlan közösséget. Természetesen, ha nehezen is, de elfogadjuk ezt a gyötrő valóságot, hiszen változnak az idők, de egy bizonyos, hogy a székely ember mindig megállt a saját lábán, és ha sokszor összeszorított fogakkal és szemében keserű, visszafojtott könnyekkel is, de Istenbe vetett hittel küzdeni tudott családjáért.

Olyan jó érzés, hogy székely atyámfiai nemcsak munkában bizonyították tudásukat, hanem megpróbálták az itthonról vitt, vérükben bizsergő népdal, néptánc, népzenei szeretetüket gyümölcsöztetni ottan, ahol jelenleg élnek és munkálkodnak.

De ezek a tények mellett hála Istennek van még egy csodálatos jellemvonása a székely embernek, hogy nemcsak a munkát és esetleg a szórakozást, hanem a vasárnap megszentelését sem felejtette el. Talán ugyanabban az időpontban, amikor a szeretteik átlélik a Kisboldogasszony templomának küszöbét, ők is belépnek Isten szent templomába ott, ahol vannak, és imára kulcsolják kezüket, különösen kérve Isten segítségét, és így lélekben vasárnapról vasárnapra összekapcsolódik vándor népünk.

Aztán székely népünkre az is jellemző, hogy nem felejtett el hálát adni Teremtőjének a kapott ajándékokért. Milyen csodálatos, ahogyan vasárnapról vasárnapra a házassági évfordulók alkalmával összegyűl az ünnepeltek nagy serege családjukkal együtt az ősi templomban, ott, ahol megkeresztelkedtek, bérmálkoztak, majd házasságot kötöttek, és újra Isten áldásában részesülnek, hogy tovább vihessék az élet olykor nehéz keresztjét, amely nem is tűnik olyan nehéznek, amikor szeretteik körülveszik és köszöntik őket a templom kerítésében. És ez is egy kötelezősítés, hiszen több fiataltól hallottam, hogy örömmel jöttünk

haza, hiszen szüleinknek házassági évfordulójuk van, és újra együtt van a család.

Talán ide lehetne beilleszteni az ének következő sorát: "De szívünk egyszer visszatér ölelni titeket". Igen, búcsúznak és érkezünk, ez az élet velejárója. De ha úgy indulunk el nap mint nap, hogy érdemes küzdeni, mert vannak, akik hazavárnak, vannak, akik megkérdezik este, hogy fáradtak vagyunk-e, akkor elviselhetőbb lesz az élet terhe, akkor észrevesszük nemcsak a nehézségeket, hanem a szépet és jót is. Talán egyszer csak rákérdezzük, hogy miért is kell annyit panaszkodnunk, hiszen a jó Isten nekünk adta birtokul ezt a csodálatos világot, és az Ő segítségével megküzdehetünk a nehézségekkel, és családjunkba akkor a béke és a szeretet költözik.

Így tették ezt elődeink is, akkor hát fel a fejjel, mi is ezt kell, hogy kövessük!

Lázár Béla

folytatás a 3. oldalról

Kézműves táborozások

Befejezésül megemlítem, hogy az Udvarhelyszéki Népművészeti Egyesület szervezésében a tavaly indult útjára, és az idén volt a II. Kénosi Kézműves Kalácsa Tábor. Lövéteiről egy fiatal vett részt az idén, én magam szinte három napot töltöttem a festői környezetben, és készítettük a babákat. Bútorfestés, fafaragás, gyöngyfüzés, bogozás, csuhéfonás és nemezelés is volt a tábor alatt. Remélem, ha a jó Isten éltet, jövőben több lövétei gyerek fog részt venni a kénosi táborban, hiszen minden szinten megfelel a mai követelményeknek, s ezen kívül ízletes házi termékekkel egészül ki a menü. Szabadidős programként pedig farmlátogatás, helyi bútorfestők, kézművesek látogathatók meg az egy egész hetes tábor alatt.

Fazakas Ágnes

folytatás a 4. oldalról

günket testvértelepülésünk, Budakalász egyik kiemelkedő nyári rendezvényén. A szervezettebb tevékenység érdekében a táncsoport 2001-ben egyesületté alakult, és ekkor vette fel a "Kákvirág" nevet, ami a nárcisz helyi elnevezése.

- Hány fő vesz részt rendszeresen a csoport próbáin, fellépésein?

- A csoport állandó létszáma immáron meghaladja a harminc főt. Tizenöt-tizenhat táncospár és egy állandó, négytagú népi zenekar - két hegedős, valamint egy brácsás és egy bőgős - alkotja a csoportunkat. Az együttesben a felnőtt kákvirágosok mellett további négy korecsoportban mintegy 100-120 gyermek jár táncolni. Így biztosítjuk a lehetőséget a gyermekek számára, akik így folyamatosan tudnak fejlődni és végigjárják a számléletrát az együttesen belül. Szintén fontos szempont természetesen, hogy folyamatosan kineveljük a saját utánpótlásunkat, biztosítva ezzel a Kákvirág Néptáncsoport hosszú távú fennmaradását.

- A megalakulás óta eltelt időben melyek azok az eredmények, események, amelyek nagy jelentőségűek voltak a táncsoport életében, és amelyre méltán büszkék?

- Az elmúlt évek során az egyesület aktívan részt vett úgy a falunk, mint a megye rendezvényein. Ez roppant sokrétű programokat jelent, hiszen a hagyományos falunapon, falutalálkozókon kívül rendszeres fellépői vagyunk az "Ezer székely leány" találkozónak, a Nárcisz Fesztiválnak, a Hargita Megyei Napok rendezvénysorozatnak, valamint a Míves Emberek Sokadalmának is. Emellett igyekszünk rendre eleget tenni testvértelepüléseink, Budakalász, Domaszék és Maglód kedves meghívásainak is. Az emlékezetes fellépéseink sorából kiemelkedik a 2004-es felvidéki, komáromi szereplésünk, amikor mi képviselhettük Erdélyt a "Kárpát-medencei Magyar Kulturális Napok" rendezvényén. Ugyanígy szép emlékekkel gondolunk vissza a 2007 őszi lezajlott 10 napos olaszországi turnéra, ahol a dél-európai ország számos városában megmutathattuk, mit tudunk. Több alkalommal mi képviseltük Hargita megyét romániai kisebbségként rangos román rendezvényeken, Marosvásárhelyen vagy Călimanești-en, ahonnan díjakkal tértünk haza. A különféle elismerések fontosak, hiszen egyfajta visszajelzést adnak az elvégzett munkánkra. Mindezekről függetlenül is azt gondolom azonban, hogy leginkább a csoport közösségformáló erejére lehetünk büszkék, amelyet talán kellőképpen tükröz a táncolni járó fiatalok és gyermekek fentebb már említett létszáma. Ezen kívül is említésre érdemes, hogy idén lesz Lövétén a negyedik szintiszta kákvirágos lakodalom, ami azt jelenti, hogy úgy a fiú, mint a lány kákvirágos volt egykor, kapcsolatukat a táncpróbákon, és a fellépések alkalmával fűzték szorosabbra, amiből végül házasság is lett, illetve lesz. És ha már a büszkeségeinkről kérdeztél, akkor azt is elmondhatjuk, hogy a Kákvirág talán legnagyobb hozadéka - a néptánc és a népzene megismertetése mellett -, hogy az utóbbi időben az esküvők alkalmával egyre több a pártás menyasszony, és a fiatalok, valamint a gyermekek már nem szégyellik magukra öltetni a népviseletet a csoport előadásaitól függetlenül, a falu jeles ünnepein is.

- Lövéte sajátos, egyedi kultúrkinccsel büszkélkedhet

Székelyföld egészén belül is. A lövétei lakodalmas például a magyar kultúrkör egyik kiemelkedő értéke, amelyről annak idején maga Orbán Balázs is megemlékezett. Mi az, ami ebből a csoport fellépésein is megjelenik?

- A lövétei lakodalmas valóban kiemelkedő értékét nem annyira a tánc, hanem inkább maguk a lakodalmi szokások - például a bolondsotyrozás, a menyasszonykikérés és a hozományszállítás -, valamint a díszes népviselet adják. A 2006-ban megtartott III. Lövétei Falutalálkozó alkalmából sikerült a hagyományos lövétei lakodalmast feleleveníteni lakodalmas házzal, templomba menéssel, ökrös és lovas szekerekkel vonulva végig a falu utcáin. Ebből az újjáéledt hagyományból a mi csoportunk a sokszínű népviseletet, valamint a lakodalmakon előforduló táncmotívumokat jeleníti meg az előadásain.

- Összességében egyébként milyen táncok és énekek alkotják a Kákvirág Néptáncsoport repertoárját?

- A Kákvirág repertoárját lövétei-, felcsiki-, sóvidéki-, marosszéki-, mezőmadarasi-, vajdaszentiványi-, mezőszéki- és küllőmenti táncok, illetőleg természetesen az ezekhez kapcsolódó népdalok alkotják. A színpadra került táncok anyagát saját elképzeléseink és bizonyos, helyi jellegű táncokra vonatkozó hagyományok és táncrendek képezték és képezik a napjainkban is. Már az első években sikerült színpadra állítani a lövétei fonóst (helyi szójárás szerint: cukk), amivel 2003-ban Csíkszeredában az amatőr néptáncsoportok mezőnyében "KIVÁLÓ" minősítést értünk el, valamint ugyanabban az évben, a falunap alkalmával bemutattuk a hagyományos regrutakísérést felelevenítő koreográfiát is.

- Vannak-e adminisztratív, vagy egyéb akadályok, amelyekkel szembesültek, vagy szembesülnek működésük során, akár a román kultúrpolitika, akár egyéb román hivatalok, hatalmasságok részéről?

- Szerencsére elmondható, hogy a román kultúrpolitika részéről nem ütközünk akadályokba, igaz, nem is vagyunk közvetlen kapcsolatban velük. Együttesünk anyagi kiadásait ugyanis a helyi önkormányzat és közbirtokosság fedezi, a működésünket könnyíteni szándékozó pályázatainkat pedig a megyei és helyi önkormányzathoz, valamint különböző anyaországi alapítványokhoz adjuk be.

- Milyen gyakran látogatnak el az Anyaországba fellépni?

- Általában évente két-három alkalommal megyünk, legtöbb esetben a testvértelepülések rendezvényeire.

- Milyen kapcsolataik van más, környékbeli illetve anyaországi néptáncsoportokkal, népzenei együttesekkel?

- A környékbeli táncsoportokkal való kapcsolataink nagyon jónak mondhatók. Mind gyakrabban vannak közös fellépéseink, amelyek eredményesek mindannyiunk számára, úgy a csapatépítés, mind a tánctanulás szempontjából. Ami Magyarországot illeti, most már második éve, hogy nagyon jó kapcsolatot ápolunk a mezőcsáti néptáncsoporttal.

- Milyen céljaik vannak a közeli, illetve a távolabbi jövőre nézve?

- Céljaink a megalakulás óta nem változtak: egy-egy generációval mindig tovább és tovább éltetni mindazt, amit még tudunk, amire még emlékszük valaki a faluban, ami más, mint másoké, és eleve mindazt, ami megerősítheti a közösségünket.

Kovács Attila

DIÁKOLDAL

Középajta, 2014. június 20.

Kedves Kiáltóim!

Milyen jó, hogy Bálint Irma egy kedves, mosolygó emléképpel hitelesebbé tette visszaemlékezéseimet. Nagyon jól esett ez nekem. Köszönöm szépen! Pósfaluról megfeledkezni nem szabad, de nem is tudok. Ott kezdtem el a pedagógusi munkát 1956-ban. Hárman foglalkoztunk a szülők mellett közel ötven gyermek oktatásával. Óvoda ott akkor még nem volt.

Lenke néni igazgató, Margit néni minden (tisztaság, rend, melegítés), én pedig zöldfülű kezdő. Egy szép őszi napon, levélhullás idején második szüneten tanítási időben. A lányok az udvar első felében Körben áll egy kislánykázna. Én a fiúkkal hátul, a patak melletti fákon hangoskodunk. Valahonnan előkerül a minden Margit néni. Egyenesen felénk tart: - Rögtön szálljatok le. Ezért veszik nektek a szülők a mérge drága ruhát és lábbelit! Felfedez engem: - Hát maga is itt van velük?!... Megfordul, és amíg halad előre jól hallhatóan morfondíroz: Ilyen tanítót küldenek nekünk, aki a gyermekeinket pusztítani tanítja...

Abban az időben ruhaneműt és cipőféléket csak papíron kijelölt pontokra vásárolhattunk.

Tisztelettel,

Simon Áron

Cicuska

Cicuska, cicuska,
kicsike cicuska,
ugrik ide, ugrik oda,
fáról szénakazalba,
rákiált az anyukája:
ne ugrálj, kicsi cica,
megsebzed a farkadat.

Rózsa

Rózsa, rózsza, piros rózsza,
gyöngybelsejű aranyrózsza,
fénylik, ezzel jelzi,
kisütött a napocska.

Egyed Emőke II. B osztályos tanuló versei

Elsősök kirándulása

Ha év vége, akkor osztálykirándulás. Csak az a kérdés, hogy merre és hova? De nem is ez a fontos, hanem az, hogy együtt legyünk, együtt játszunk és együtt szerezzünk új élményeket! Az első osztályosokkal az idei tanév végén nem terveztünk hosszú utazást, csak egy "ottalvós" kirándulást a kirulysarki iskolához. Íme néhány fénykép és néhány "élménymondattól" az elsősöktől:

"Az volt a legjobb, amikor együtt ettünk kint a nagy asztalnál.", "Az volt jó, hogy elmentünk az erdőbe fát hozni a tábortűzhöz.", "Nekem az tetszett, amikor a tábortűznél énekeltünk és körbetáncoltuk.", "A legjobban az emeletes ágyak tetszettek, ott játszottunk és aludtunk." (mindenki az emeleten szeretett volna lenni, természetesen - tanító néni megj.)" Nekem az tetszett, amikor elmentünk sétálni.", "Nekem az tetszett, amikor ettük a ptyókatokányt." Nem kell messzire menni, hogy élményekkel teli kirándulásban legyen részük gyerekeinknek, ugyanakkor a gyerekek önállósodásának is kiváló alkalmat biztosított. Köszönöm minden szülőnek, aki segített, hogy megvalósuljon ez a kirándulás!

Egyed Tünde tanító néni

Anyakönyvi hírek - 2014. június**Születések száma: 2**

BOLDIZSÁR SZILÁRD, született 2014. május 29-én, BOLDIZSÁR ROZÁLIA, Lövéte 271. szám alatt lakó szülő gyermeke,

MÁRTON RÓBERT, született 2014. június 13-án, MÁRTON RÓBERT és GYÖRGYPÁL KINGA, Lövéte 737. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

ANDRÁS LÓRÁNT és MÁRTON ERZSÉBET

Őszinte részvétünket fejezzük ki a júniusban elhunyt személyek hozzátartozóinak:

TÓKE JÁNOSNÉ, született MÁRTON ANNA, Lövéte 540. szám, született 1930-ban,
ORBÁN DÁNIELNÉ, született BENCZŐ IREN, Lövéte 795. szám, született 1935-ben.

Régi arcok sárgult fényképeken

András István (született 1909-ben), András Károly, Márton József. A képet beküldte Lázár Irma.

Áldott légy, Uram, és minden alkotásod.

Assisi Szent Ferenc, Naphimnusz

Jelentkezési határidő:
2014. augusztus 20.

JELENTKEZZ!

2014. augusztus 28 és szeptember 2.

VII. Ferences Bicklitúra

Gyergyószentmiklós – Gyilkostó – Háromkút – Hidegség
Gyimesbükk – Csobányos – Egerszék – Csíksomlyó

Telefon: +40741 940 171
biciklistak@gmail.com
www.ferbit.ro

Eladó Rétoldalban egy 96 áras gyümölcsös (80 db gyümölcsfa). Telefon: 0746-553399

Eladó erdei terület, 90 ár, Ózeresztőben, útról könnyen megközelíthető, patak szegélyezi. Telefon: 0745-999805

Eladó Lövétén a 651. szám alatti ház, gazdasági épülettel és 5 ár területtel. Telefon: 0747-272669, 0745-217882

Jutányos áron **eladó** fel nem használt sírkő. Telefon: 0266-220933

Vásárolnék 1,5-2,00 ha területet az erdei részen. Telefon: 0723-256938

Régi korok anekdotái

Elkapták az oláhfalusi legényt, amint szekérével lopott fát szállított. Rászól az egyik erdész:

- Na fiam, most megyünk csutakvizsgára!

Visszamentek a szekéromot követve a tett színhelyére. Az erdészek méricskelték a csutakok töveit, addig a legény mind bámulta a fák hegyeit. Rászól az egyik:

- Ne a fák hegyit bámuld fiam, hanem gyere, mutasd meg, hogy melyikeket vágta le!

- Engöm az nem érdeköl - válaszolt a legény, - engömöt most csak az a gondolat foglalkoztat, hogy melyikökből tudom kifizetni a büntetést.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József
Korrektúra: András Mónika

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,
e-mail: loveteikialto@freemail.hu